

Gomul mynd
av Tjornuvik.

fróðiliga skal eg at enda leggja áherðslu á, at eg einans havi vist, at fólk komutil Tjornuvikar og Mykinesar um leið 600-700 e.Kr., men einki um, hvørji hesi fólk vóru. Eg haldi tað vera sannlíkt, at tað vóru írskir munkar ella einabúgvar. Men væl kann tað henda, at einaferð koma nýggjar upplýsingar fram, sum sýna,

at onnur fólk enn írskir munkar framdu hesa búseting, men tað er ein upp-gáva hjá søgumonnum og fornfróðingum*.

Í dag er tað soleiðis, at so nógv verður skrivað og so nógv verður útgivið, at mong fáa ikki stundir at lesa annað enn úrtakið. Krogh endurgevur meg eftir úrtakinum í bókini. Úrtøk eru — og skulu

sjálvandi vera — stutt og tí eitt sindur avgjört. Kortini stendur einki skeivt í minum úrtaki. Men fleiri ferðir inni í bókini nevni eg mini fyrivarni vegna tað fornfróðiliga.

Tað er ógvuliga áhuga-vert at fylgja við í tí granskning, sum fer fram innan økið: búseting her um okkara leiðir. Í Vestmannaoyggjum er nú

funnið landnám millum 600-700 e.Kr. Í Orknoyggjunum kemur talið 650 e.Kr. eisini fram. Orknoyggjarnar vóru eins og Hetland bygðar í steinöld, men ein nýggj búseting tyktist fara fram í 600-talinum. Hvør hevur gjørt hesar búsetingar? Vóru tað keltar ella vóru tað kanska norðbúgvar, sum vóru so tíðliga á ferð

vesturi í havi? Tey granskningarúrlit, eg her sibi til, eru ikki enn komin á prent, men tey koma skjótt. Tað eru islendsk og norsk umframt mini kann-ingarúrlit, sum tykjast fara at geva okkum eina nýggja mynd av búset-ingini í Norðuratlantshavi.

* Kelda min til hetta er Heinrich Zimmer: über die frühesten berührungen der Ihren mit den Nordgermanen. Sitzungberichte der Königlich Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Berlin 1891, s. 279-317.

Gullbrúðarparið Petra og Johannes Samuelsen

Frigggjada, in tann 31.10.86 kunnu hjúnini Petra og Hannis í Horni halda gullbrúðleyp og hava tey bjóðað skyldfólki og kenningum til veitslu í Havna. Klubba hetta kvöld.

Petra er dóttir Salomon og Julionnu Gregersen, fyri oman Oyruna í Syðrugøtu og er næstest av 6 systkjum, harav tey tvey, Erika og Óli, eru farin.

Johannes er yngsti sonur kendu havnarfólkini Elsubu og Dánjal í Horni, tey vóru 8 systkin, harav tey fimm eru farin — Edvard, Bernhard, Johan, Karl og Magnhild.

Sjálvi eiga tey ein son og triggjar datur — Heðin, Sigrun, Elsubu og Hjørdis. Tá Petra í sinari tíð giftist til Havnar var tað vanligt — hjá henni eins og øðrum bygðafólki — at giftast til Havnar — at tað feldist sum ein sjálffylgja fyri familjuna at gista har, tá tey vóru í ørindum í Havni, tá fór ein ikki avstað aftur sama dag. Og at tað altíð vóru nógv fólk í húsi í hesum gestabliða heimi, eru vit mong ið kunnu skriva undi uppá.

Tað sama gjørdi seg galdandi tá skyldfólk av bygð søktu sær útbúgving í Havni. Millum øll tey mongu sum hava búið í Horni, meðan tey gingu í skúla í Havni, kunnu vit her nevna teir báðar, Pól og Ólav Gregersen, sum nú báðir eru farnir.

Vit sum nú eru boðin við í brúðleyp minnst aftur á teir mongu merkisdagarnar ið vóru hildnir undir lonini í Tróndargøtu, tað veri seg tá Elsuba og Dánjal hildu rundar føðingardagar, høvdu gull-, diamant- og króndiamantbrúðleyp — so hendan veitslan er bert framhald av tí, sum er eyðkent fyri hetta vinsæla hús.

Hví er hetta nú nakað heilt fyrri seg sjálvan, at verða boðin í veitslu hjá Hannis og Petru, hví er hetta nakað, ið ein freist so yvir.

Tað eru heilt ávisar orsakir til at ein kennir tað sum ein heiður og beinleiðis gleið seg til at friggjadagurin skal koma. Tað er við vitanini um at tað enn einaferð býðst høvi til at savnast um tað sum í so stóran mun eyðkennir hesi hjún og heim teirra, tað livsjáttandi, ið tað er at kunna syngja og hugna sær saman. Petra við sinum meðmenniskjærliga medviti, ikki bara í orð og talu, men so sanniliga eisini í fírligum verki, og Hannis — hesi stillfæri og gløggi maður. Eitt stillfæri, ið ikki er ikomið av líkasælu við tí, sum fyrferst her heima á klettunum ella úti í víðu verð, men heldur meira er eitt úrlit av hansara avbera stóra áhugað fyrri at lesa, og seta seg væl inn í tingini. Tað er lætt at skilja, hví Hannis og Petra á hesum sinni bjóða til veitslu í Klubbanum heldur enn heima í Horni, tí skyldfólka- og vinarskarin er nú alt ov stórir til at øll kunnu sessast í Heiminum.

Nógv, nógv annað kundu vit triði í at skriva um tykkum bæði, men vit heilsa tykkum — tær heimspekislyndiskendi Hannis, við tí tíðum humoristiska eynabráðinum: og tær góða Petra, ið hevur verið sum ein mamma fyrri okkum øll. Tillukku við degnum.

Jórum og John
Hergerð og Liggjas